

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

Str. Apolodor nr.17 sector 5, Botoșani
Tel : +021 319 97 59 int. 2036
Fax : +021 336 85 48
e-mail : contestații.anaf@mfinante.ro

DECIZIA NR.57/2013

privind soluționarea contestației depuse de

S.C. .X. S.R.L. .X.

înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor
din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr.907824/27.11.2012

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili prin adresa nr. .X./23.11.2012 înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală sub nr.X/27.11.2012 cu privire la contestația formulată de **S.C. .X. S.R.L.** din localitatea .X., str. Calea X, nr.1F județul .X., CIF X, J 07/X/2002.

Societatea contestă Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./16.10.2012 emisă de DGAMC în sarcina **S.C. .X. S.R.L. .X.** - sucursala .X. din localitatea .X. nr. X, jud. .X., CIF .X., prin care s-au stabilit în sarcina sucursalei societății obligații fiscale accesorii în sumă totală de .X. lei, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv actul administrativ fiscal a fost comunicat societății prin poștă, cu confirmare de primire, la data de **22.10.2012**, contestația fiind înregistrată la registratura Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili sub nr. .X. la data de **13.11.2012**, conform înscrisurilor depuse la dosarul contestației.

Văzând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr.

92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la data depunerii contestației, societatea regăsim se înregistrată la poziția X din anexa 2 a Ordinului Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, cu modificările și completările ulterioare, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită să analizeze contestația formulată de **S.C. .X. S.R.L. .X.** (fostă S.C. .X. .X. S.R.L), CIF .X. pentru sucursala .X., CIF .X..

I. Prin contestația formulată, S.C. .X. S.R.L. .X. se îndreaptă împotriva - accesoriilor în sumă totală de .X. lei, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente stingerii cu întârziere a impozitului pe veniturile din salarii datorat de sucursala societății din .X. - .X., înregistrată fiscal pentru plata impozitului pe veniturile din salarii și a veniturilor asimilate acestora, CIF .X., pe care le consideră nedatorate, din următoarele motive:

Prin declarația 112 inițială aferentă perioadei de raportare octombrie 2011, societatea a declarat la organul de administrare fiscală obligații fiscale cu titlu de impozit pe venitul din salarii, în sumă totală de .X. lei, aferente sediului principal și sucursalei, obligația fiscală fiind stinsă integral, chiar de către ANAF, prin Nota de compensare a obligațiilor fiscale nr. .X./02.12.2011, care stinge la 25.11.2011 suma de .X. lei și prin Nota de compensare nr. .X./02.12.2011 care stinge suma de .X. lei. Reunite cele două sume alcătuiesc totalul de .X. lei, avut în vedere la calcule.

În luna martie 2012 s-a depus pentru luna octombrie 2011 declarația rectificativă 112 înregistrată la ANAF sub nr. .X./09.03.2012, pentru aceeași sumă totală de impozit pe venitul din salarii, respectiv suma de .X. lei, din rațiunea că la depunerea declarației inițiale la luna octombrie 2011, dintr-o eroare de soft, sumele aferente impozitului pe salarii aferente celor două sedii de producție au fost înregistrate eronat în anexa 1.1. a declarației, după cum urmează:

-pentru sediul principal, CUI .X. suma declarată inițial a fost de .X. lei, sumă care s-a declarat și compensat în luna octombrie 2011, dar suma corectă declarată prin declarația rectificativă este de .X. lei, deci pentru sediul principal s-a declarat și s-a compensat în plus suma de .X. lei.

-pentru sucursală, CUI .X., suma corectă declarată prin declarația rectificativă este de .X. lei, față de .X. lei, declarată inițial, ca urmare s-a declarat și compensat în minus aceeași sumă, respectiv .X. lei.

În Concluzie, societatea arată că suma totală plătită de către **SC .X. .X. SRL** (fosta .X. .X. SRL) în contul general al bugetului de stat, este aceeași, adică suma de .X. lei, numai că suma aferentă fiecărui sediu este diferită, dar bugetul statului nu a fost prejudiciat în niciun fel și sub nicio formă.

Pentru luna februarie 2012 cotribuabilul arată că a depus declarația rectificativă 112 înregistrată la ANAF sub nr. Nr. .X./16.03.2012 prin care s-a declarat impozit total pe venitul din salarii, în suma de .X. lei, din care, pentru sediul principal, CUI .X., suma de .X. lei, iar pentru sediul sucursalei, CUI .X., suma de .X. lei. Sumele de mai sus se compensează în luna martie 2012, după cum urmează:

-prin decizia de compensare Nr. .X./23.03.2012, pentru sediul principal se compensează suma de .X. lei care rezultă din obligația de plată a impozitului pe venituri din salarii declarate pentru luna februarie 2012, în sumă de .X. lei și scăderea sumei de .X. lei, declarată prin declarația rectificativă în minus pentru sediul principal (.X. - .X. = .X. lei);

-prin decizia de compensare Nr. .X./23.03.2012, pentru sediul sucursalei, CUI .X. se compensează suma de .X. lei, declarată prin declarația rectificativă nr. .X./09.03.2012;

-prin decizia de compensare Nr. .X./23.03.2012 se compensează suma de .X. lei, reprezentând impozitul pe salarii aferent lunii februarie 2012.

În concluzie, societatea solicită organului de soluționare a contestației să ia act că prin deciziile de compensare a obligațiilor fiscale aferente lunii februarie 2011 se compensează în total suma de .X. lei datorată de **SC .X. SRL** numai pentru obligațiile fiscale aferente lunii februarie 2012, și nicidecum a unor obligații fiscale restante, arătând totodată faptul că “din context rezultă clar că **SC .X. SRL** și-a plătit la timp obligațiile de plată, compensarea sumei de .X. lei în luna martie reprezentând doar o regularizare în cadrul societății noastre comerciale, între cele două sedii, principal și sucursală (secundar)”.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./16.10.2012, organele fiscale din cadrul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili au stabilit în sarcina contestatarii obligații fiscale accesorii în sumă totală de .X. lei, reprezentând dobânzi în sumă de X lei și penalități de întârziere în sumă de X lei, aferente impozitului pe veniturile din salarii, calculate pentru perioada 25.11.2011 – 09.03.2012.

Documentele prin care au fost individualizate obligațiile de plată, categoria de sumă stabilită, perioada pentru care s-au calculat accesorii, suma debitului principal, numărul zilelor de întârziere, cota de dobânzi și/sau

penalități aplicata asupra bazei de calcul precum si suma fiecarui accesoriu stabilit sunt înscrise în anexa la decizie.

III. Având în vedere documentele existente la dosarul cauzei, constatările Direcției generale de administrare a marilor contribuabili din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, susținerile contestatoarei și prevederile actelor normative invocate de contestatoare și de organele de control, se rețin următoarele:

Referitor la suma de .X. lei, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii, cauza supusă soluționării este dacă contribuabilul datorează accesorii în condițiile în care prin depunerea declarației rectificative s-a suplimentat obligația fiscală aferentă sediului secundar înregistrat fiscal ca plătitor de impozit, cu aceeași sumă cu care s-a diminuat obligația fiscală aferentă sediului social.

În fapt, prin Declarația tip D112 inițială aferentă perioadei de raportare octombrie 2011, înregistrată la ANAF sub nr. INTERNT-.X.-2011 din data de 07.11.2011, anexată în copie la dosarul contestației, societatea a declarat impozit pe venitul din salarii aferent lunii octombrie 2011 în suma totală de .X. lei, cu scadență la data de 25.11.2011, obligația fiscală fiind defalcată pe cele două sedii de activitate, după cum urmează:

- sediul principal (CIF .X.) .X. lei;
- sediul secundar (CIF .X.) .X. lei.

Sumele reprezentând obligații fiscale declarate inițial pe cele două sedii pentru luna octombrie 2011 au fost stinse prin compensare cu TVA de rambursat aferent lunii august 2011, în baza Notelor de compensare nr. .X./02.12.2011 și nr. .X./02.12.2011.

Prin Declarația tip D112 rectificativă aferentă perioadei de raportare octombrie 2011, înregistrată la ANAF sub nr. INTERNT-.X.-2012 din data de 09.03.2012, anexată în copie la dosarul contestației, societatea a declarat rectificarea impozitului pe venitul din salarii aferent lunii octombrie 2011, prin modificarea modului de defalcare al acestuia pe cele două sedii înregistrate fiscal, diminuând astfel obligația aferentă sediului principal cu suma de .X. lei și respectiv suplimentând obligația aferentă sediului secundar cu aceeași sumă de .X. lei, după cum urmează:

- sediul principal (CIF .X.) .X. lei
- (diminuare obligație fiscală cu suma de .X. lei);

- sediul secundar (CIF .X.) .X. lei
(suplimentare obligație fiscală cu suma de .X. lei) .

Ca urmare a depunerii declarației rectificative la luna octombrie 2011, în ceea ce privește sediul principal al societății (CIF .X.), suma de .X. lei declarata ca plătită în plus la luna octombrie 2011, a fost distribuită de organul fiscal pentru stingerea unei părți în cuantum de .X. lei din impozitul pe venituri din salarii datorat pentru luna februarie 2012 în sumă de .X. lei, cu scadența plății la data de 25.03.2012, restul obligației fiscale în sumă de .X. lei fiind stinsă de fisc prin Decizia de compensare Nr. .X./23.03.2012, anexată în copie la dosarul contestației.

Această stingere, efectuată la scadența obligației stinse prin compensare, nu a generat accesorii în sarcina sediului principal al societății.

În ceea ce privește sucursala din .X. a contestatarei, (CIF .X.), tot în urma depunerii declarației rectificative mai sus precizate, suma de .X. lei, declarata suplimentar de plată la luna octombrie 2011, cu scadență la data de 25.11.2011, a fost stinsă de organul fiscal prin Decizia de compensare Nr. .X./23.03.2012, fiind operată în evidența fiscală cu data depunerii declarației rectificative, respectiv 09.03.2012.

Pentru stingerea cu întârziere față de termenul de scadență a obligației suplimentare de plată .X. lei aferentă lunii octombrie 2011, prin **Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X. din data de 16.10.2012, contestată**, organul fiscal din cadrul DGAMC a stabilit în sarcina contribuabilului obligațiile fiscale accesorii în sumă de .X. lei, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii, supuse prezentei contestații.

În drept sunt aplicabile dispozițiile OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd:

“ART. 84 Corectarea declarațiilor fiscale

(1) Declarațiile fiscale pot fi corectate de către contribuabil, din proprie inițiativă, pe perioada termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale.

(2) Declarațiile fiscale pot fi corectate ori de câte ori contribuabilul constată erori în declarația inițială, prin depunerea unei declarații rectificative.

(...)

(5) Prin erori, în sensul prezentului articol, se înțelege erori cu privire la cuantumul impozitelor, taxelor și contribuțiilor, bunurile și veniturile impozabile, precum și alte elemente ale bazei de impunere.

(...)

ART. 228 Acte normative de aplicare

(...)

(2[^]1) Pentru aplicarea Codului de procedură fiscală, președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală poate emite ordine.”

În materie, actul normativ de aplicare îl constituie OPANAF Nr. 144 / 2012 pentru aprobarea Procedurii de îndreptare a erorilor cuprinse în declarațiile fiscale în cazul depunerii de către contribuabili a unei declarații rectificative, care la cap. II alin. (2.6) lit. a) și b) prevede:

“II. Procedura de îndreptare a erorilor cuprinse în declarațiile fiscale ca urmare a depunerii de către contribuabili a unei **declarații rectificative cu diminuare de obligație fiscală**.

(...)

2.6. În situația în care, după îndreptarea erorilor și efectuarea operațiunii de corecție în evidența fiscală, rezultă sume achitate în plus aferente obligației fiscale rectificate, compartimentul cu atribuții de evidență pe plătitori poate constata compensarea, din oficiu sau la cerere, cu alte obligații fiscale neachitate, după cum urmează:

a) pentru obligațiile fiscale născute anterior datei la care a fost depusă declarația fiscală rectificativă, data stingerii prin compensare este data depunerii la organul fiscal a declarației fiscale rectificative, conform prevederilor art. 116 alin. (5) lit. e) din Codul de procedură fiscală;

b) pentru obligațiile fiscale născute ulterior datei la care a fost depusă declarația fiscală rectificativă, data stingerii prin compensare este, pentru fiecare obligație fiscală, scadența acesteia, conform prevederilor art. 116 alin. (4) din Codul de procedură fiscală.”,

iar la cap. III alin. (3.1), (3.2) și (3.3) prevede:

“III. Procedura de îndreptare a erorilor cuprinse în declarațiile fiscale ca urmare a depunerii de către contribuabili a unei declarații rectificative cu suplimentare de obligație fiscală

3.1. În situația depunerii de către contribuabili a unei **declarații rectificative cu suplimentare de obligație fiscală**, obligațiile fiscale accesorii se datorează și se calculează începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv, prin orice modalitate de stingere prevăzută de lege.

3.2. În vederea stabilirii obligațiilor fiscale accesorii datorate până la data stingerii inclusiv, compartimentul cu atribuții de evidență pe plătitori procedează la reanalizarea, în sistem informatic, a stingerii obligațiilor fiscale, astfel cum au fost suplimentate.

3.3. Diferențele de obligații fiscale accesorii stabilite în urma recalculării acestora se individualizează în Decizia de impunere privind obligațiile fiscale accesorii stabilite în urma îndreptării erorilor cuprinse în declarațiile fiscale în cazul depunerii de către contribuabili a unei declarații rectificative.”

- **dispozițiile art. 116 alin (4) alin (5) lit. e) din OG 92/2003** privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd:

“ART. 116*) Compensarea

(...)

(4) Dacă legea nu prevede altfel, compensarea operează de drept la data la care creanțele există deodată, fiind deopotrivă certe, lichide și exigibile.

(5) În sensul prezentului articol, creanțele sunt exigibile:

(...)

- e) la data depunerii la organul fiscal a declarațiilor fiscale rectificative, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de contribuabil;”

- **dispozițiile OG 92/2003** privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la dobânzi și penalități de întârziere, care prevăd:

“ART. 119 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere. (...)

ART. 120 Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusive.

(...)

(7) Nivelul dobânzii este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere....”

ART. 120¹ Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

(...)

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;”

Se reține că urmare depunerii de către **S.C. .X. S.R.L. .X.** la data de 09.03.2012 a declarației rectificative 112 la luna octombrie 2011, în baza prevederilor Codului de procedură fiscală și a normelor de aplicare a acestuia incidente în materie mai sus invocate, organul fiscal a procedat la îndreptarea erorilor și efectuarea operațiunii de corecție în evidența fiscală iar în urma reanalizării în sistemul informatic a stingerii obligațiilor fiscale rectificate de contribuabil, au fost stabilite obligații fiscale accesorii în sumă totală de **.X. lei**, individualizate prin **Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./16.10.2012**, care reprezintă obiectul prezentei contestații.

Cu toate că, prin contestația formulată, contribuabilul susține că pentru obligațiile fiscale rectificate prin declarație nu se datorează accesorii, întrucât suma totală a impozitelor declarate a rămas aceeași, modificându-se doar distribuția acestora pe cele două sedii plătitoare, ceea ce reprezintă în opinia societății doar o regularizare internă, și ca urmare bugetul statului nu a fost prejudiciat sub nicio formă, societatea nu invocă nicio normă legală în fundamentarea acestei afirmatii, încălcându-se astfel prevederile art. 206 alin. (1) lit. c) din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

(...)

c) motivele de fapt și de drept;”

Față de aceste susțineri ale societății se reține că pentru regularizările interne ale societății nu trebuie depuse declarații rectificative, aceste documente fiind necesare doar în cazul modificării cuantumului unor sume reprezentând obligații fiscale distincte, aferente fiecărui sediu înregistrat fiscal ca plătitor de impozite și declarate ca atare de contribuabil.

Mai mult, prin reglementările cuprinse în OPANAF nr. 144/2012 pentru aprobarea Procedurii de îndreptare a erorilor cuprinse în declarațiile fiscale

În cazul depunerii de către contribuabili a unei declarații rectificative, ce constituie normele specifice de aplicare a Codului de procedură fiscală incidente în materie, legiuitorul instituie proceduri distincte de îndreptare a erorilor cuprinse în declarațiile fiscale, atât în cazul diminuării de obligații fiscale cât și în cazul suplimentării de obligații fiscale.

Astfel, se reține că în cazul diminuării de obligație fiscală prin declarație rectificativă, în situația în care după îndreptarea erorilor și efectuarea operațiunii de corecție în evidența fiscală rezultă sume achitate în plus, așa cum este cazul impozitului aferent sediului principal al societății, CIF .X., acestea se pot compensa cu alte obligații fiscale neachitate, născute anterior datei la care a fost depusă declarația fiscală rectificativă, dar în această situație compensarea *operează de drept la data la care creanțele există deodată, fiind deopotrivă certe, lichide și exigibile, în speță la data depunerii declarației rectificative.*

În cazul suplimentării de obligație fiscală prin declarație rectificativă, așa cum este cazul impozitului suplimentar declarat pentru sucursală, CIF .X., obligațiile fiscale accesorii se datorează și se calculează începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv, prin orice modalitate de stingere prevăzută de lege.

Din coroborarea normelor privind aplicarea celor două proceduri distincte pentru îndreptarea erorilor și efectuarea operațiunii de corecție în evidența fiscală în cazul depunerii unei declarații rectificative cu suplimentare și respectiv cu diminuare de obligație fiscală, rezultă cu claritate faptul că o creanță și o obligație fiscală, chiar dacă sunt aferente aceleiași perioade de raportare, au cuantumul egal și sunt stabilite prin aceeași declarație rectificativă, cum este cazul în speță, nu se pot compensa între ele la data scadenței obligațiilor declarate inițial, așa cum pretinde contestatară.

Astfel, în speță, cu toate că suma achitată în plus de contestatară, aferentă diminuării unei obligații fiscale poate compensa alte obligații fiscale neachitate, născute anterior datei la care a fost depusă declarația fiscală rectificativă, compensarea *operează de drept la data depunerii declarației rectificative, iar în ceea ce privește* obligația declarată suplimentar, pentru aceasta se datorează accesorii începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii acesteia inclusiv, aceste obligații fiind

stabilite de organul fiscal, în urma reanalizării în sistem informatic a stingerilor, prin decizie privind obligațiile accesorii aferente obligațiilor fiscale.

Având în vedere temeiurile de drept mai sus enunțate, se reține că accesoriile se datorează pentru neachitarea la scadență a obligațiilor bugetare principale, calculul acestor accesorii efectuându-se începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

Totodată, având în vedere și faptul că societatea nu contestă modul de calcul al accesoriilor în sumă totală de **.X. lei**, sub aspectele bazei de calcul, cotelor aplicate, însumării produselor dintre baza de calcul, cotei de accesorii aplicate și al numărului de zile pentru care au fost calculate, în baza art. 216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1. lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală care prevede:

“Contestația poate fi respinsă ca:

- neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”, se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de S.C. .X. S.R.L. .X. împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./16.10.2012, în sumă totală de .X. lei, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii, emisă de DGAMC.

Pentru considerentele reținute, în temeiul prevederilor legale invocate în conținutul deciziei, precum și în baza art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1, lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de S.C. .X. S.R.L. .X. împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./16.10.2012, în sumă totală de .X. lei, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii, emisă de DGAMC în sarcina sucursalei .X. a societății, CIF .X..

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X. sau la Tribunalul .X. în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL
X